

CAPUT XII.

DIÆTA absolvitur legitimo sex rerum non naturalium usu: aëris, cibi & potus, somni & vigiliarum, motus & quietis, excretorum & retentorum, animique pathematum.

§. 1. AER alienæ qualitatis expers sit & temperatus, aut frigidiusculus, non fumosus, qui fauces exasperat, nec fuliginosus aut ventosus: sit mediocriter illuminatus: externum corporis habitum non attingat, imprimis caput & pectus, quæ bene contegenda.

§. 2. Cum morbus sit acutus, victu erit utendum tenui, juxta Hippocratis (f) monitum. Trallianus & Paulus mulsam (f) s. aquosam ad tertium usque diem, postea verò cremorem ptisanæ aph. 7. offerunt.

§. 3. In cibandis tamen ægris respiciendum ad morbi efficaciam, viriumque conditionem, ne plus justo exhibitum morbum augeat, nec minus justo vires prosternat. Cumque nostrates ejusmodi tenuem victum difficulter ferant, loco mulsæ aquosæ, juscula pullorum, gallinarumque, ad tertium usque diem offeremus: postea verò jus capanum consumatius, ova sorbilia, & pullorum carnes tutò exhibentur.

§. 4. Vitanda sunt aromata, quæ sanguinem in vasis calefaciunt, & materiam attenuant.

§. 5. Abstineat quoque æger ab iis, quæ qualitate aliqua maligna prædita sunt, & anginae peculiariter adversari putantur, uti sunt fungi & cerasa.

§. 6. Cum autem frequentissimè eveniat, ut æger penitus deglutire nequeat, quid tum agendum? Castellus duo proponit media, quibus in hoc casu liquor aliquis nutriens ad ventriculum pertingat. Quidam, inquit, cannulam intra gulam immittere jubent, ac deinde liquidum alimentum per eam infundunt. Qui quidem faciendi modus haud inutiliter excogitatus est, dummodo

F 2

modo